

1054. szám.
1878. Október 27.

Megjelenik minden **vasárnap** másfél iven sokféle képekkel ellátva
Előfizetési ár: Egész évre jan. dec. 8 frt, 6 hóra 4 frt, 3 hóra 2 frt. Egyes szám 16 kr.
 Előfizetheti minden postahivatalnál és könyvtárban. **Kiadó-hivatal:** Pest bará-
 tok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja:** 5 hasábos nempareille sor 10 kr.

XXI. évfolyam.

A H A Z A T É R T.

Novellette

JÓKAI MÓRTÓL.

(Folytatás)

II.

Jajh, ha te ugy válogatsz a kérőkben kedves leányom, akkor te aggszüz maradsz. Tíz is van, egy sem kell. Ennek az a hibája van, annak meg az. Utoljára majd jön egy tizenegyedik, a ki mind valamennyinek a hibáját egyesíti: s azzal kell beérned.

Melanie kisasszony azzal felelt erre, hogy a lovag vesszőjével ráhuzott a paripájára s az rögtön »szótávolon« kívül ragadta őt. Az apa utána vágatott, hogy folytathassa a perlekedést. Egy szép regényes erdei uton sétalovagoltak — hol egymás mellett, hol egymás mögött. Mikor ismét utólérte Bogneard ur a leányát, újra rákezdé:

— Hát itt volna az unokabátyád, Roger, gazdag gabonakereskedő.

— Olyan száraz, mint a zab, a mivel kereskedik, felelt Melanie, megint előre rugtatva a lóval.

— Megállj csak! A zab csak akkor száraz, a mikor veszi; de a mikor eladja, már nedves. Hát ha ez nem kell, itt van Mornér ur, a szomszéd földes ur. Ez már humoristicus ember.

— Az az, hogy bolond. Mindig ostoba tréfákon törí a fejét. Nektek férfiaknak azok tetszhetnek; de engem boszantanak. Hopp hopp!

— No csak ne ugrass át a sövényen, mert én oda is utánad megyek. Hát például mi kifogásod lehet a szép Dutreuil ellen. Az már verseket is ír, s egyebet se tesz, mint téged imád.

— Nem kell nekem főköttő báb. Mindig az az indus bálvány jut róla eszembe, a me-

lyiknek az a dolga, hogy egy másik bálványt imádjon.

— Utczu, hogy elvágtatott megint! Ha valaki látna bennünket, azt mondaná teplotoronyfuttatást végzünk fogadásból. Melanie! állj meg egy kicsit. Hát hisz én azt sem bánom ha a tábornokot választod. Derék férfi. Vitéz ember! Nagyszerű vitéz.

— Ha főhadnagy volna, többet érne.

— No abban lehet valami. De hát a herczeg! Az ujonnan kinevezett herczeg! Micsoda izét is kapott csak a czimerébe?

— Korhely, kártyás, naplopó, csapodár, nem vesződöm vele.

S azzal ugy neki hajtotta a lovát, hogy az öreg kiáltó szóval is alig érte; a lovász pedig messze elmaradt mögöttük.

A nagy nyargalásnak aztán az lett a vége, hogy a kisasszony paripája elvesztette az egyik patkóját. Ezért aztán meg kellett állni.

— No már most mit csináljunk, évődék a papa; a lovász ki tudja merre bódorodott el. Bizonyosan ott vesztett el bennünket, a hol te átugrattad a sövényt.

— Itt látok egy falut a közelben, talán kapunk ott kovácsot, a ki megtudja vasalni a lovamat.

— De hátha nem kapunk?

— Mindjárt megtudakolhatjuk itt az emberektől a mezőn.

Épen aratás után volt az idő, a kepékbe rakott kévétet három négy szekérre is rakták fel nagy sietséggel egy szép nagy learatott táblán. A két lovas a tarlón keresztül odaléptetett az egyik szekérhez.

— Látod, mondá az apa a leányának. A buzát azért nem huzzák ki gyökerestül a földből, hanem csak lekaszálják, hogy ez a gyökereiből jövő esztendőre megint kihajt, s akkor még egyszer aratnak róla.

A szekérnél két legény dolgozott erősen: az egyik adogatta fel a másiknak a kévétet, a mit ez szépen elhelyezett a szekér két oldalára. Az egyik legény a ki a villával dolgozott, szép barna, fiu volt, pörge bajusszal, hegyes szakállal, napsütötte arczán az izzadságot belepte a por és a buzatoklász; hanem azért jó kedve volt. Izmos karjairól könyökig feltúrve az ing,

lábain faczipő, fején szalma kalap: hanem a kalap mellé egy bokréta parlagraóza volt tűzve, s a mig a kévétet hányta, addig is danolt a legény:

»Héj, a jó Henrik király
Lalla lira larirette!
Azt mondta minden vasárnap
Legyen ám a parasztságnak
Fazókában tyukleves!
Ne nevens!

Lalla lira larirette!
Az ám, de a parasztságnak
Soha se kerül vasárnap,
Lalla, lira, larirette.«

— Ejh de vigan vagy fi a m! szólítá meg a legényt Bogneard ur.

— Miért ne volnék mikor ingyen adják?

— Nem mondanád meg, hogy micsoda falu ez itten?

— Dehogy nem mondom, megmondom biz én, csak még ezt az egy kévét adom fel. Hát annak a falunak a neve, a ki el nem felejtí, a Petit Greneile.

— No nézd! a mi birtokunk. Az a mit Moiria gróf kibérelt tőlünk. No lám, még itt sem voltunk soha. Meg kellene őt látogatnunk. Itthon van-e gróf?

— A jószágon van, azt tudom, de hogy a kastélyban van-e? azt nem állítom.

— Elébb való azt megtudnunk, szólt közbe Melanie, hogy van-e kovács a faluban?

— Hát hogy ne volna kovács a faluban? felelt a legény. Kell az a gazdasághoz.

— No mert az én ispánom, mikor magam gazdálkodtam, szó! Bogneard ur, mindig panaszkodott, hogy nem tud kovácsot kapni, a szomszéd faluba kell küldeni az ökreit, ha patkót akar a sarkukra veretni.

A szekéren álló legény nagyot röhögött erre a szóra, a kévehányó azonban el sem mosolyodott, hanem készséggel mondá:

— Mingyárt elvezetem önöket a kovács-hoz, csak elébb azt a szekeret megrakom, hogy odább mehessen. — A kisasszony lovának az egyik lábáról hiányzik a patkó.

— Hát te azt hogy tudod?

— Látom a lépéséről. — No siessünk Jakab! Azzal gyorsan dobálta fel a villával egyik kévét a másik után.

— No már milyen boldog az ilyen paraszt legénynek a kedvese! mondá Melanie az apjához. Ez az egész szívét viszi hozzá, s ha egyszer kiválasztott magának valakit, ahoz holtig hűséges marad. Ez nem siet el este a klubba kártyázni, nem jön haza a börzéről rossz kedvvel, ez nem jajgat a köszvény miatt, ha rossz idő van. Mindig jó kedvű, sosem kényeskedik. Milyen derék dolog parasztleány szeretőjének lenni.

— No készen vagyunk! Mehetünk, szólta a legény, vállára vetve a villát.

— Nem kívánjuk ám a szolgálatodat ingyen, fiam, mondá Bogneard ur, egy félfrankost keresgélve a zsebében.

— Köszönöm uram. Nem kell érte semmi. Ugy is utba esik. Csak tessék utánam jönni.

Melanie jóvá akarta tenni az apja hibáját,

ki, úgy látszik, hogy a parasztleányt megsértette a borra való kínálással.

— Ejnye, milyen szép virág van önnek a kalapja mellett!

— A bizony. Itt terem ám az a mezsgyén. Ha tetszik a kisasszonynak.

S odanyujtá a parlagraózsza bokrétát.

— De milyen fölséges illata van! — De hát szabad azt önnek elajándékozni? Nem a kedvesétől kapta?

— Hhaj, nekem még az nincs! Kicsike még, hadd nőjön még!

S azzal gyors léptekkel előre haladt, hegyesen füttyörészve a Henrik király nótáját.

Melanie a parlagraózsacsokrot odatűzte a keblére. Nem is terem annál szebb virág az üvegházban!

(Folytatása következik.)

A m a d á r f i a i h o z.

Nem zöld ágon, berekedt torokkal
 Meddig ültök csüggedt madarak?
 Hát még maig sincs bevágva a dal,
 Melyre oly régen tanitgatlak?
 A mi elmúlt többé vissza nem jó,
 Már a tisztességes híretek:
 Legyen a dal vad, kuruczserkentő,
 Fiaim, csak énekeljete!

Nagy vihar volt. Kerületeinkben,
 Csufos módon megfogyott a had;
 Mást vártatok? magam is mást hittem,
 Most már egyéb hátra nem marad;
 Hol a nagy dob? hadd szóljon az ének,
 Ti is fene ficzkók legyetek,
 Véres szájjal, utczaacsőcséleknek,
 Fiaim, csak énekeljete!

A ligetben népcsődülés ha van,
 Csapjatok fel kolomposokul;
 Uszítsátok a plebset, mig majdan
 Ablakot beverni felbuzdul,
 S ha hűvösre rak „a zsarnok önkény”,
 Még népszerű leend a sereg:
 A mi benne keserű, lenyelvén,
 Fiaim, csak énekeljete!

Párttanyánk kong, csöndes lőn a fészek,
 A mióta póruljártatok;
 Ha elvéve néha be-beterek,
 Nem jót vesztek észre rajtatok;
 Vásott ficzkók, a legkisebb Széllre
 Ugy tennétek, mint már tettetek?
 Itt hagynátok, idegent cserélve...?
 Fiaim, csak énekeljete!

Sebestyén deák.

Tallérossy Zebulon levele Mindenváró Ádámhoz.

Tekintedezs barátom uram!

ELSŐ csata megtörtinte minden nagyob veszedelem nélkül. Pedig ez döntő csata volt. Legalab a zelő kiszületekből úgy lehetet kivényi. A nagy csata előestilin kiadatot az ordre de bataille, hogy muszaj mindenkinek tűzbe menyi, nem szabad lenyi senkinek se marodinnak. Tartotak feletünk szemlit, szamba vetik kicsinyünket-nagyunkat. Akor kísülte, hogy egyesült hadtest ki nem alja a zelensig rohamjat, kel gondoskodnyi szövecsigesekről, meg kel keritenyi balszarnynak aszt a felkelő csapatot, kit komandirozák Madarasz izs Simonyi generalisok. Megtörtint. Az egyesült hadtest így mig eczer egyesülve kialot a placzra biztozs győzelem reminyiben. Hadi bulletint mar jo előre el izs kiszitetik törzskarban: »Nagy győzelmet kivivtunk, elensig tönkre van tive, nem hatunk belöle csag egy embert hirmondonak, mienk a tir.« (Lasd »Egyetirtizs«-t, de mig inkább »Pesti Naplo«-t)

Hat az let a víge egyesült egyesült hadtestnek, hogy egyesült erővel megbukot. Gyaszos csata utan, mikor összeszámultunk vesztesigünket, kísült, hogy egyik fővezirünk, Bitto, elesett, a masig Kiralyi igen könnyen megsebesült,

(mint igazi hős csag aszt sajnalya nagyon, hogy miért sebesült meg olyan könnyen? de mikor olyan könnyen megsebesithető volt), Mocsary felkelő vezir nehezen kapot sebet, eltűnt pedig vagy tiz izs ez volt a legirzikenyebe vesztesig, mer tuggyuk bosnyak okupacziobul, hogy a melyik katona eltűnt, azt csag ritka esetben szokta megkerülnyi.

Mar csag kivalok, hogy in izs voltam ezek közt az eltűntek közt. Biz' in dezertaltam. Mikor vezinyeltik nekem tüzet, izs latam magam elöt ipen a zelensig derik generalizsat, Ghiczyt, elfogyot a batorsagom, elhajitotam szavazatrendszerü hatul-töltömöt izs megatam magamat.

Igy kerültem osztan visza ip bürel taborunkba, mint ez a bosnyak okupaczió eltűntyeivel izs megadni szokot. A többi eltűnről mig nem tunyi: visza kerülnek-i? Besziltem izs osztan taborunkban olyan dolgokat elensig nagy erejirül, hogy felalta mindegyiknek katonanknak a haja szala, izs a szövecsigezs felkelő csapat rögtön felmonta a baracsagot izs haza vonult.

Maratam

alazatos szolgaja

J. Z.

A hegy alján.

A hegyalján beh vig most az élet,
Ünnepe van urnak és cselédnek,
Hosszu ünnep, tart három-négy hétig
És olyan bus megérni a végét.

A sátoros ünnepek közt nékem
Csak a szüret tetszik voltaképen,
Legszebb oltár a tőkés hegyoldal
Legszebb zsoltár a vig, csapongó dal.

Dalolnak a, hanczuznak a lányok,
Be nem állna soha sem a szájok,
Az a piros, az a csacska szájok,
Bomlanak is a fiuk utánok.

Nyög a kád a szapora szedéstül,
Szakad a must a recsegő présbül,
A vinczellér szénnel rovogatja,
Hogy a termés milyen bőven adja.

A vendégek ijesztik a gazdát:
»Nem lesz elég ennyi hordó, megládd.«
Busul ezen de nagyon a gazda,
S buvában a tavalyit fogyasztja.

Hegyaljai.

Mikor a vén csata-ló szemetes kocsit húz.

IRÁNYI TILTAKOZIK!

— Én és elvtársaim nem megyünk az országgyűlés ünnepélyes megnyitására.

Tinódi Lantos Sebestyén heti krónikája.

I.

Vagyon sürgös képe már az országháznak
Képviselő urak már benne tanyásznak
Beáll ötven-hatvan ijesztgető váznak,
Öten-hatan balrul-jobbrul tétovázna.

Kiskoru Zsedényi a többit vezényli:
»Öregapán Boér emelvényre lépni!
Te légy a vezérünk, oszt' magadért tégy ki« . . .
Bólint a fejével jó Boer, hogy érti.

Hiszen érti, érti, de jól még sem érti,
József a Madarász hangosan így véli,
Hát ő mai gyermek? pöczökösen kérdi,
S haragosan össze kocczan a két térgyi.

»Hát meddig leszek én tanuja még ennek,
Hogy én sohse legyek habár csak korelnek,
Mennyivel szürkébb a szakálla Boernek,
Engemuccse mingyár a pultuson termék.«

Nosza a többiek hamarosan fogják,
Ki a lábát, ki a balkezét, ki jobbját,
Keresztleveléből neki mutogatják:
Hogy eltévesztette magával az apját; —

Hogy nem ő ám az a Madarász a régi,
Kinek százan is tul volnának már évi,
Jó Madarász ezzel azután beéri,
S lecsendesül lassan fiatalos véri.

Nagyot örül végin Madarásznak pártja,
Nagy emberét mingyárt tejbe-vajba mártja,
Mert különb ember nincs közöttük ő nála:
Mihelyt össze jöttek, menten oppónála.

DE MADARÁSZ SE MARAD FALTUL.

— Tiltakozom a jegyzőkönyv azon kifejezése ellen, hogy „a miniszteri átirat örvendetes tudomásul vétetett.”

II.

Van az országháznak tágas folyosója,
Oda gyűl a rendek nagyja és aprója,
Eszméit cseréli, ujjal tódja-fódja,
Hemzseg a sok »nye«, »oui« »wahrscheinlich« és »oh ja!«

Ki legyen az elnök? erről énekelnek,
Hányják töreit a furfangnak és cselnek,
Majd kapacitálnak, majd birokra kelnek:
»Miért nem tetszik az én jelöltem kennek?«

— Valamelyik azután egy nagyot visit: »óh!
Hiszen ez a hercze-hurcza vérlázító,
Legyen meg elnöknek a szívzomorító,
Viszályt sohsem szító, iczi-piezi Bittó.«

Bámul a had . . . »Ejnye beh okos egy eszme!
»No barátom most már a hajam cressze . . .«
Vissza vág a másik . . . Nem vagyok megveszve;
Vagy felelj: alelnök pártombeli lesz-e?«

Persze hogy ráállnak, pusztít, csókot váltanak;
Legyen meg öröme szél- s habarékpártnak,
Alelnöknek egyet-egyet kandidálnak,
S jó barátságban van már a két tatár-had.

Az egyik Királyi, a másik Mocsáry,
Mindakettő nagyon derék istók-bári!
Egyik az inditást »h a j s z!« szóra csináli,
A másik meg hiven hallgat erre: »c s á l i!«

— Hanem busul Orbán, meglátszik az orrán,
Jár-kei a folyosón csendesesen, mogorván,
Kiki-repül egy-egy sohajtás a torkán,
S mintha savanyut ett volna, néz olyformán.

Azért néz pediglen Orbán oly mogorván,
Azért látszik meg a busulás az orrán,
Mert a jegyzőségénél ötöt átugorván
Jegyzőnek most másat »nevez ki a kormány.«

III.

Hát egyszer csak másnap vagyon szörnyű hajsza.
Szavazásra kondul az elnök harangja,
S a mint az eredményt végre tudtul adja,
Lelankad a szél-bal s a habarek hajsza.

Jó Ghiczy mellett a majoritás hetven,
Jó Várady Gábor is osztozik ebben,
Királyi, Mocsáry az égből lecsuppen,
Olyat esik a jó-Bittó szinte nyekken.

Verdesi ezeket szele ájulásnak,
Hijják az esetet bűnnek, árulásnak ;
»Hamar az üveget, lássunk locsolásnak !«
S a »két kék bakoknál« locsolásho' látnak.

O-kori lelet.

(Német tudósok, tekintettel arra, hogy a Guadalquivir Sevilának természetes csatornája a földközi-tenger felé, ezt »See-Kanal Sevillának« magyarázzák. Holott igaz értelme magyar s annyi, mint »S e k a n á l, s e v i l l a.«)

Sárf Dolfi fandarkodásai és adomái.

A volt pénzüdér Széll elübb megszavazott a 60 million a mazgósítás eszközlésének rá ; — mikor ez a 60 million elfodjta, lemondott. A Flauzzákk Kobi mikor megnü-sölte és kapta 2000 florin hazomán vette rügtön edj vastengelüs koci és kacsirozta. Találkozza vele a Tachlesz Izák és mond neki »szü früh.« Kobi sadálkozta és tovább mente. Edj esztendünek rája találkazzák ojra ; de ekkor volta a Flauzzákk már jalog. Izák mast mand neki »szü spät.« »Wie hászt?« szólja Kobi ün edj év elütte mandta »szü früh« és mastand mand, hoid »szü spät?« »Szü früh« valtad gavallér, és »szü spät« kezded spórolni, váleszalta Izák.

Azt olvasok az ojságban, hojd sak a berlini congressusig valtonk pásszivok, és azóta áctivok. Ellenkezüleg! — éppen a berlini congressus óta vannak nadjobbak a passivok és sekélyebbek az actívok.

Fagnak kérdezni, hodj misada ak miatta lámentálja az opposition, hodj jóval késübb ülje üssze magát a delegation mint a parlament ! Hodj sinálhassák megelőzőleg is edj pár láment által legációnt a delegacionnak.

Apró-cseprő.

Uj zenemü jelent meg. Czime : »Der Nuntius kommt, der Nuntius kommt, der Nuntius ist schon da!« Füttyre szerezte s Bismarcknak befüttyült vele gr. Armin.

*

A képzőművészeti társulat legközelebbi kiállításán több uj képet fog bemutatni Pállik Béla. A képek czime : »Nem oda üt a hova néz« vagy »Mindennap egy nótát feled«, s azon jeleneteket örökítik még, midőn Pulszky Ferencz a képzőművészeti társulat közgyűlésén mint elnök egy pohár víz helyett egy kalamáris tintát iszik meg, a csemetyü nyele helyett az orrát markolja meg, a helyett hogy az arra való részivel helyezkednék el, a feje bubjára ül, s a helyett, hogy a jegyzőkönyvet hitelesítetté, kiugrik az ablakon s jó szerencse, hogy Pállik megragadja a frakkja szárnyát : »Ich bitt' um fünf Minuten Aufenthalt!« mire ő haragosan tiltakozik, hogy őt ne bántsák mert ő már 1839-ben tudta azt, hogy ilyen a parlamentalis élet, a milyet ő most elkövet.

Ex kathedra.

Ha én itt a kathedra előtt jártak, akkor éppen olyan zaj hallatszík, mintha legalább is az istállóban a lovak rugdolóznának.

*

Ázsiában a jótékonyági állat-egyletbe az asszonyi állatokat is beveszik

— — —

Siriratok.

Halandó néz e
sir Dombra
Hogy engemis fedd:
nem sokára.
Éltem, az Urnak!
szentelem:
Meny Országtól.
Ugy lesz Részem:
Sz—i János“
nak vót.

41. évi hiv
Párjavót.

T—r Susanna
meghót!
Mert Párja, nem
vót.

Ez emléket csinálta
a'
Jó család, Szüleinek
sírjára.

Életemnek, Rózsa szála,
Alig nyiltki, Bimbojából,
Im az Halál mérges Nyila
Lemeczé 's már letört Rózsa;
Mit tehetek Én már róla!

SZERKESZTŐI SUBROSA.

I. I. (Kmrn.) Majd ha egy jó csomót összegyűjtünk ebből a nemből, — N—gy M—n. (Kla.) E bizony nem sokat ér. — H—ch Fr—n (Klozsvr.) Azért hogy egy verse valahol nyomtatásban megjelent, még nem mondhatja el magáról hogy poéta; ha pedig ilyen versben éneklie meg a poétaságát, minő az »Első versem megjelenése után,« akkor soha sem is fogja magát poétának nevezhetni. — Cs—s M—n. Jól versel, csak az a hibája, hogy nem tudja: miről írjon? A »Nanett« históriája roppant együgyű. Az »Egy gögös emlékkönyvébe« pedig rossz mint a bűn. — Több kéziratról jövőrc.

Laj tulajdonos és felelős szerkesztő:

JÓKAI MÓR.

Státióntcza 80-ik szám alatt.

Budapest, 1878.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD

(Athensz em-épület.)

Hirdetések felvételnek:

GOLDBERGER A. V.

hirdetési irodájában

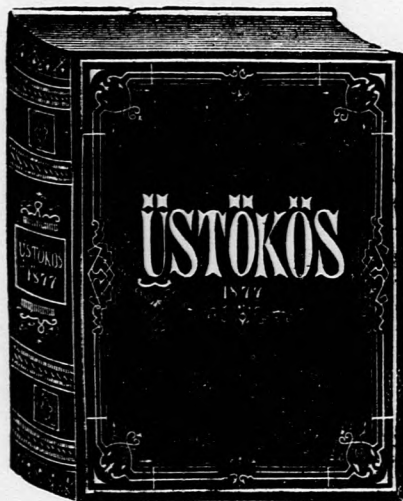
Bud pest, Szervita-tér 3 szám.

Rajzolja

JANKÓ.

HIRDETESEK.

Valódi angol vászonból készült bekötési disztáblák
az „ÜSTÖKÖS“-hez.

Hogy a t. közönség jutányos áron, diszes és tartós kötéshez juthasson elhatároztam, mint ez külföldön már régebben szokás, az értékesebb magyar irodalmi vállalatokhoz disztáblákat olcsó árért készíteni.

E táblákat kiválóan ajánlja **diszes külsejök**, mely alkalmassá teszi, **hogy bármely család könyves asztalának vagy könyvtárának díszére szolgáljanak**. valamint tartóságuk és olcsóságuk, s a legegyszerűbb kötés árába kerülnek.

Ily disztáblák e mű minden előbbi és jövőbeni évfolyamaikhoz is megrendelhetők.

Egy ily valódi angol vászonból készült, gazdagon és csak is **finom aranyal ar nyozva** ellátott bekötési disztábla egy egész évfolyamhoz készítve **melynek alakját ez itt látható rajz mutatja 1 frtért** kapható tetszés szerint választott vörös, zöld vagy kék színben.

Ezen táblákba a bekötést minden vidéki könyvkötő is eszközölheti.

Ily táblák ugyan ezen olcsó áron kaphatók minden egyes számokhoz is zsinórral készítve, különösen ajánlhatók olvasóegyletek, s állodák, kávéházak stb. részére.

Szíves megrendeléseket kérem levelező-lap utján eszközölni. a czím, név és lakás világos megjelölése mellett. Megrendelhető levelező lapon csakis egyedül

HIRHÁGER KÁROLY könyvkötészetében.

B u d a p e s t (Akademia bérház.)

Minden más bekötéseket, hogy ha hozzám lesznek beküldve legolcsóbb áron, gyorsan és jól eszközölök ugy szintén a vidékre is.

Különös figyelemre méltó!

A hírneves
dr. FORTI-féle
sebtapasz,

mely rendkívüli
gyógyereje, elválasztó, érlelő s fájdalomt

csillapító hatása által leggyorsabb, legbiztosb s egyszersmind
gyökeres gyógyulást eszközöl különömmé bajokban. Egy csomag ára **50 kr.** nagyobb csomagé **1 frt.** használati utasítással együtt postán küldve **20 krral** több.

Központi küldeményező raktár Pesten:

TÖRÖK JÓZSEF, gyógyszerész úrnál
király-utca 7. sz. **Bécsben** Pleban F. X. gyógyszerésztárában, Istvántér 1. sz. Dr. Girtler F. gyógyszerésztárában, Freitung 7. sz. Herbabny G. gyógyszerésztárában, Neubau, Kaiserstrasse Nr. 90. — **Grácban:** Nedved A. gyógyszer. a Mur-téren.

Továbbá kapható **Budapestben:** **Pittlich F.** udv. gyógyszerésztárában. — **Formágyi F.** gyógyszerésznél három koronautca 26. szám. — **Ijább Dr. Wagner D.** városház-tér. — **Schernhoffer K. özv.** a »nagy Kristófhöz« czimzett gyógyszer., váci-utca és a Kristóf-ter sarkán; és id. Dr. Wagner D. gyógyszer. váci-boulevard 59. — **Egressy R.** gyógyszer. nádor-utca 2. — **Telkesy J.** udvari gyógyszerésztárában a várban, — **Wlaschek E.** gyógyszerésztárában a Krisztina városban. — **Frum J. Schwartzmayer K.** gyógyszerész, vízváros főutca. — **Eiszdorfer G.** gyógyszer. Tabánban (Rácsváros) főutca. — **Alsó-Lendván:** Kiss B.-nál. — **Aradon** Rozsnyay M. gyógyszer. úrnál. — **B.-Ujfalun** Sárrethy L. — **Büd-Szent-Mihályon:** Lukács F. — **Debreczenben:** dr. Róthschnek V. E., Tamásy K. és Göltl N. és Örvényi O. — **Duna-Földváron:** Nádhera P. — **Egerben:** Schüttag J. és Kölner Lőr. — **Eperjesen:** — Isépy Gy. — **Érsekújvárott:** Conlegner J. — **Gyöngyösön:** Mersits N. — **Győrött:** Lehner F. — **Husztón:** Keresztes S. — **Jászberényben:** Teschler E. — **Kaposvárt:** Kecskesy T. — **Karczagon:** Báthory B. — **Kassán:** Koregtkó A., Wandraschek K., Megay G. és Hegedüs L. — **Késmárkon:** Generasich C. A. — **Komáromban:** Grötschel Zs. — **Kunmadarason:** Jung K. — **Léván:** Boleman Ede. **Losoncban:** Kirchner D. — **Mező-Berényben:** Baranyi N. — **Miskolczon:** Dr. Csáthy, Szabó és Mayer R. gyógyszer. — **M.-Szigeten:** Héder L. — **Mitroviczon:** Kerstonoschitz A. fiainál. — **N.-Kanizsán:** Prager Béla és Belus J. — **N.-Károlyban:** Sötér J. — **N.-Kőrösön:** Medveczky Gy. — **N.-Szombaton:** Pántotsek R. — **N.-Váradon:** Huzella M. és Molnár J. gyógyszer. — **Nyirbáthoron:** Sztruhár J. — **Nyiregyháza:** Korányi J., Szopkó Alfred gyógyszer. és Kovács S. — **Pakson:** Malatinszky S. — **Pécsen:** Sipőcz J. — **Pozsonyban:** Pisztory B. — **Putnokon:** Fekete N. — **Rimaszombaton:** Hamaliár K. — **Rozsnyón:** d. Posch J. gyógyszer. és Hirsch J. N. — **S.-A.-Ujhelyen:** Gallik G. és Pintér F. — **Sümegen:** Stamborszky L. — **Szabadkán:** Jók J. — **Szathmáron:** Bossin J. — **Szegeden:** Kovács A. — **Sz.-Fehérvárott:** Braun J. és Debála Gy. — **Székelyhidon:** Szabó J. — **Szombathelyen:** Pillich F. — **Tarpán:** Monó T. — **Temesvárott:** Tárcazy J. és Pap J. — **Tecsőn:** Ágoston Gy. — **T.-Ujlakon:** Rojkó G. — **Tokajban:** Dr. Juhász P. — **Ungvárott:** Lám Sándor gyógyszer. Speck J., Peltsarszky A. és Krausz A. — **Veszprémben:** Ferenczy K. — **Villányon:** Fekete E. — **Zirczen:** Tejfel J. — **Zólyomban:** Stech L.

Erdélyország. Kolozsvártt: Valentini A. és Wolf J. — **Brassón:** Schuster K. L., Gyertyánffy J. és Verzár. — **M.-Vásárhelytt:** Bucher M. — **Segesvártt:** Id. Mislbacher J. B. — **Szászváros:** Rekert E. K. — **Tisza-Lőkön:** Pintér Pál gyógyszer.

Ezen kitűnő hatású, nem eléggé ajánlható gyógytápasz készítője
Forti László. Lakása: Buda, rácsv. Ferencz-tér 719. sz.

MÖSSMER JÓZSEF

rumburgi vászonraktára

a »menyasszonyhoz«

Budapest, koronaherezeg (uri) utca, 10. sz., a zsidó-utca sarkán ajánlja gazdagon felszerelt raktárát a legjobb fajta rumburgi, hollandi, kreasz, fonal és lepedő-vásznakból; asztali készletekből 6, 12 és 24 személyre, ágyneműekből, csinavat-, jaquard-, damast-, gradl- és kávé-abroszokból, törülközők, angol és francia battiszt, valamint sziléziai és írlandi vászon-zsebkendőkből, függönyök-, asztal- és ágyszerítők, flanell-takarókból, zsinór-, piqé- és színes ruha-barketekből, flanell, wattmol-, chiffon-, angol shirting- és oxfordból. Nagy raktár kész női és férfi-ingekből, nadrágok-, corsettek-, alsószoknyák-, lepedők-, párnák-, harisnyák- és kepezákból, himzett vászon- és battiszt szélekből, betétek-, csipkék-, kézelők- és gallérok-ból, valamint teljes gyermek-fölszerelések-ből.

Kiházasítási készletek, minden nagyságban a legjobbban eszközöltetnek. Az árak a legolcsóbbak valamennyi ismert szilárd cégekéi között, a hol jó és nehéz vászon adatik.

Árjegyzékek kívánatára megküldetnek s vidéki megrendelések utánvét mellett azonnal a legpontosabban teljesítetnek.

Pompás

SIRKOSZORUK

mesterkéltlen szárított szép élő virágokból, a legélénkebb színekben, **tízféle** nagyságban, következő jutányos árért szolgáltattak:

	külső átmérete	Ctmr. 1 db ára
12. sz.	29	frt —.50
13. sz.	32	» —.75
14. sz.	35	» 1.—
15. sz.	39	» 1.50
16. sz.	43	» 2.—
17. sz.	49	» 3.—
18. sz.	56	» 4.80
19. sz.	64	» 6.—
20. sz.	70	» 9.50
21. sz.	85	» 15.—

1 füzér ára
4 méter hosszú 1. sz. 2.60
szélesen kötött 2. » 3.70
virág-füzérek 3. » 5.—
4. » 7.50

FÖLDESSY LAJOS

magkereskedésében, (Mária-Valeria-utca) **Budapest.**

Vidéki megrendelések azonnali eszközöltetnek.

„ÜSTÖKÖS“

részére hirdetések elvállal

Goldberger A. V.

Servita-tér 3. sz.